

Tikun

Ha'Gadol

79

En Asaf-salme.

- 1** Fremmede folk –har trengt seg inn
i ditt arveland, Gud.
De har gjort –ditt hellige tempel
urent
og lagt Jerusalem i ruiner.
- 2** Likene av dine tjenere
har de gitt til føde –for himmelens
fugler,
og kjøttet av dine fromme
til villdyrene i marken.
- 3** De har øst ut deres blod –som vann
rundt omkring Jerusalem,
og det er ingen –som begraver dem.
- 4** Vi er blitt til hån –for våre granner,
til spott og spe –for folkene omkring
oss.
- 5** Hvor lenge, Herre?
Vil du være harm –for alltid?
Hvor lenge skal din iver –brenne
som ild?
- 6** Øs din vrede ut –over fremmede
folk

som ikke kjenner deg,
øs den ut over kongeriker
der ingen påkaller ditt navn.

7 For de har gjort ende på Jakob
og lagt hans bosted øde.

8 Tilregn oss ikke –fedrenes synder.
Skynd deg og møt oss –med din
miskunn!

For nå er det ille med oss.

9 Hjelp oss, Gud, –du som er vår
frelser,

så ditt navn kan bli æret.

For ditt navns skyld, –fri oss ut
og tilgi våre synder!

10 Hvorfor skal folkene si:

«Hvor er deres Gud?»

La det bli kjent blant folkene,
og la oss bli vitne til

at dine tjeneres blod –blir hevnet.

11 La fangenes sukk –komme fram for
deg!

Løslat med din veldige arm
dem som er viet til døden.

12 La våre granner få –sju ganger
igjen

for den hån de har vist deg, –Herre.

13 Men vi, ditt folk, –den hjord du
vokter,

vil lovsynge deg –til evig tid,
forkynne din pris –fra slekt til slekt.

80

Reis oss opp igjen, Herre!

- 1 Til korlederen. Etter «Liljene».
Et vitnesbyrd. Av Asaf. En salme.
- 2 Hør oss, Israels hyrde,
du som fører Josef –som en hjord!
Du som troner over kjerubene,
vis deg i stråleglans
- 3 for Efraim, Benjamin –og Manasse!
Vekk din kraft –og kom oss til hjelp!
- 4 Reis oss opp igjen, Gud,
la ditt ansikt lyse, –så vi blir frelst.
- 5 Herre, Allhærs Gud, hvor lenge
vil du la din harme ryke
mot folket ditt som ber til deg?
- 6 Gråt er brødet –du gir dem å spise,
tårer må de drikke i fullt mål.
- 7 Du lar våre granner –strides om oss,
og fiendene spotter oss.
- 8 Reis oss opp igjen, –Allhærs Gud,
la ditt ansikt lyse, –så vi blir frelst.
- 9 Et vintre rykket du opp i Egypt,
du drev folkeslag bort –og plantet
det.
- 10 Du ryddet grunnen for det,
så det slo rot og fylte landet.
- 11 Skyggen av det dekket fjell,
grenene skjulte mektige sedrer.
- 12 Det strakte rankene ut til havet
og skuddene helt til Storelven.
- 13 Hvorfor har du revet ned –gjerdet

- rundt treet,
så alle som går forbi, –kan plukke,
14 så villsvin fra skogen –kan gnage
på det,
og krypet på marken –kan ete av
det?
- 15 Vend deg hit igjen, –Allhærs Gud,
vend blikket ned fra himmelen –og
se!
Ta deg av dette vintreet,
16 vern om det som du har plantet
med din høyre hånd,
– sønnen som du har gitt –styrke!
- 17 De som brente opp treet –lik avfall,
skal gå til grunne –for din trussel.
- 18 Hold din vernende hånd –over
ham
som er ved din høyre side,
over mennesket –som du har gitt
styrke.
- 19 Nå vil vi aldri vike fra deg.
Gi oss liv, –så vil vi påkalle deg!
- 20 Reis oss opp igjen, –Herre, Allhærs
Gud,
la ditt ansikt lyse, –så vi blir frelst.

137

- 1 Ved Babylons elver, –der satt vi og
gråt
når vi tenkte på Sion.
- 2 På piletrærne der i landet

- lot vi harpene våre henge.
- 3** Der bad de oss synge,
de som holdt oss fanget;
de som plaget oss, krevde glede:
«Syng for oss av Sions sanger!»
- 4** Hvordan kan vi synge –Herrens sang
her på fremmed jord?
- 5** Nei, glemmer jeg deg, –Jerusalem,
da la min høyre hånd bli glemmt!
- 6** La tungen henge fast ved ganen
hvis jeg ikke minnes deg,
hvis jeg ikke setter Jerusalem
høyere enn min største glede!
- 7** Herre, kom Jerusalems –ulykkesdag
i hu,
og Edoms sønner som sa: –«Riv
ned!
Ja, riv ned til grunnen!»
- 8** Babels datter, du som er herjet,
sæl er den som gir deg gjengjeld
for det du har gjort mot oss.
- 9** Sæl er den –som tar dine småbarn
og knuser dem mot berget!

25

Herre, vis meg dine veier!

- 1** Av David.
Herre, jeg løfter min sjel til deg,
- 2** jeg setter min lit til deg, –min Gud.
La meg ikke bli til skamme,

- la ikke mine fiender triumfere –over
meg!
- 3** De som venter på deg, –blir aldri til
skamme,
til skamme blir bare de
som handler troløst –– til ingen
nytte.
- 4** Herre, vis meg dine veier,
og lær meg dine stier!
- 5** La meg få vandre i din sannhet;
lær meg, Gud, –for du er min frelser.
Jeg venter dagen lang på deg.
- 6** Kom i hu din barmhjertighet
og dine velgjerninger, Herre;
for de er fra evighet.
- 7** Kom ikke i hu –min ungdoms synder
og mine overtredelser.
Kom meg i hu i din trofasthet,
–Herre,
for din godhets skyld.
- 8** God og rettviss er Herren;
derfor viser han syndere veien.
- 9** Han leder de arme –til det som er
rett,
og lærer de hjelpeløse sin vei.
- 10** Alle Herrens stier
er miskunn og trofasthet
mot dem som holder hans pakt –og
hans bud.
- 11** For ditt navns skyld, Herre,
tilgi min synd, for den er stor!
- 12** Hver den som frykter Herren,
lærer av ham –den vei han skal

velge.

- 13** Han skal alltid ha det godt,
og hans ætt skal arve landet.
- 14** Herren har fortrolig samfunn
med dem som frykter ham,
i pakten med ham –får de
rettledning.
- 15** Jeg vender alltid mine øyne –mot
Herren,
for han drar mine føtter –ut av
garnet.
- 16** Vend deg til meg –og vær meg
nådig,
for jeg er ensom og i nød.
- 17** Fri meg fra det –som tynger mitt
hjerte,
og før meg ut av mine trengsler!
- 18** Tenk på min nød og min møye,
og tilgi alle mine synder!
- 19** Se mine fiender, –hvor mange de
er!
De hater meg –med et voldsomt hat.
- 20** Bevar mitt liv og fri meg ut,
la meg ikke bli til skamme,
for jeg tar min tilflukt til deg.
- 21** La oppriktighet og rettsinn –verne
meg, Herre,
for jeg setter mitt håp til deg.
- 22** Gud, løs Israel ut
fra all nød og trengsel!

51

Vær meg nådig, Gud!

- 1** Til korlederen. En salme av David,
2 den gang profeten Natan kom til
ham etter at han
hadde vært hos Batseba.
- 3** Vær meg nådig, Gud, –i din
trofasthet,
slett ut mine overtredelser –i din
store barmhjertighet.
- 4** Gjør meg ren og fri for skyld,
og rens meg for min synd!
- 5** For mine overtredelser –kjenner jeg,
min synd står alltid for meg.
- 6** Mot deg alene har jeg syndet,
det som er ondt i dine øyne, –har
jeg gjort.
Så får du rett når du taler,
og står der ren –når du feller dom.
- 7** Ja, jeg kom til verden –med skyld,
med synd ble jeg til i mors liv.
- 8** Se, du vil ha sannhet –i menneskets
indre,
så lær meg visdom –i hjertets dyp!
- 9** Rens meg for synd med isop,
vask meg, –så jeg blir hvitere enn
snø.
- 10** La meg oppleve fryd og glede,
la de lemmer du knuste, –få juble!
- 11** Skjul ditt åsyn for mine synder,
og utslett all min skyld!

- 12** Skap et rent hjerte i meg, Gud,
gi meg en ny og stø ånd!
- 13** Kast meg ikke bort fra ditt åsyn,
ta ikke fra meg din Hellige Ånd!
- 14** La meg atter fryde meg –over din
frelse,
hold meg oppe –med en villig ånd!
- 15** Så vil jeg lære brottsmenn –dine
veier,
og syndere skal vende om –til deg.
- 16** Fri meg, Gud, fra blodskyld
– du Gud som er min frelser!
Så skal jeg juble –over din rettferd.
- 17** Herre, lukk opp mine lepper,
så min munn kan lovprise deg.
- 18** For slaktoffer ønsker du ikke;
kommer jeg med brennoffer, –vil du
ikke ha det.
- 19** Nei, offer for Gud –er en knust ånd.
Et hjerte som er brutt og knust,
ringeakter du ikke, Gud.
- 20** Gjør vel imot Sion i din nåde,
bygg opp Jerusalems murer!
- 21** Da vil du ta imot –de rette offer,
både brennoffer og heloffer;
da skal de ofre okser –på ditt alter.

90

Lær oss å telle våre dager!

- 1** En bønn av gudsmannen Moses.

- Herre, du har vært en bolig
for oss fra slekt til slekt.
- 2** Før fjellene ble født,
før jorden og verden ble til,
ja, fra evighet til evighet er du,
–Gud.
- 3** Du lar mennesket –bli til støv igjen
og sier: «Vend tilbake,
–menneskebarn!»
- 4** For tusen år er i dine øyne
som dagen i går –da den fór forbi,
eller som en nattevakt.
- 5** Du river menneskene bort,
de er som en søvn.
Om morgenen er de –som groende
gress:
- 6** Om morgenen gror det –og
blomstrer,
om kvelden –er det vissent og tørt.
- 7** Vi går til grunne ved din vrede
og rammes av redsel –ved din
harme.
- 8** Våre misgjerninger –har du for øye,
vår skjulte synd blir synlig
i ditt åsyns lys.
- 9** Alle våre dager svinner –under din
vrede,
årene går som et pust.
- 10** Vår levetid er sytti år,
eller åtti år når styrken er stor.
Deres herlighet er strev –og møye;
snart er det slutt, –vi flyr av sted.
- 11** Hvem kjenner styrken –i din vrede,

hvem frykter deg –så han fatter din
harme?

12 Lær oss å telle våre dager,
så vi kan få visdom i hjertet!

13 Vend tilbake, Herre! –Hvor lenge?
Ha medynk med dine tjenere!

14 Mett oss med miskunn –når
morgenen kommer,
så vi kan juble og glede oss
alle våre dager!

15 Gled oss så lenge –som du har
ydmyket oss,
like mange år –som vi har lidd vondt.

16 La dine tjenere få se –din gjerning,
og vis din herlighet –for deres barn!

17 Måtte Herrens velvilje –være over
oss!

Måtte du fremme –våre henders
verk,
ja, fremme våre henders verk!

89

Har Herren sviktet sine løfter?

1 En læresalme av Etan, som hørte til
Esrah-ætten.

2 Jeg vil alltid synges –om de
gjerninger
som Herren i sin nåde har gjort;
jeg vil forkynne din trofasthet –fra
slekt til slekt.

3 Jeg sier: Din miskunn –er bygd opp
for evig,

din trofasthet –står fast i himmelen.

4 «Jeg sluttet en pakt –med min
utvalgte,

gav et hellig løfte til David, –min
tjener:

5 Din ætt vil jeg holde oppe –for evig;
jeg vil bygge din trone –fra slekt til
slekt.» Sela

6 Dine under prises av himmelen,
–Herre,
din trofasthet –av de helliges
forsamling.

7 For hvem i det høye –kan ligned
med Herren,

hvem er som Herren –blant
gudesønner?

8 Gud er fryktet –i de helliges råd;
han er stor og vekker age
hos alle som er omkring ham.

9 Hvem er som du, –Herre, Allhærs
Gud?

Herre, du er mektig
og omgir deg med troskap.

10 Du hersker over det stolte hav;
når bølgene reiser seg, –stiller du
dem.

11 Du knuste Rahab –som en fallen
kriger,
dine fiender spredte du –med din
sterke arm.

12 Din er himmelen, –og din er

jorden;

du har grunnlagt verden –og alt det som fyller den.

13 Landene i nord og sør – du har skapt dem,

Tabor og Hermon –jubler over ditt navn.

14 Du har en arm med veldig kraft, sterk er din hånd, –din høyre er løftet.

15 Rettferd og rett –er din trones grunnvoll, miskunn og troskap –går foran deg.

16 Salig er det folk –som kjenner hyllingsropet og vandrer i ditt åsyns lys, –Herre.

17 De jubler hele dagen –over ditt navn, de løftes ved din rettferd.

18 For du er vår herlige styrke, i din godhet gir du oss kraft.

19 Vårt skjold er viet til Herren, vår konge til Israels Hellige.

20 En gang talte du i et syn til dem som var tro –mot din pakt: «Jeg har satt kronen på en helt, reist opp en utvalgt kriger –av folket.

21 David, min tjener, fant jeg, med hellig olje salvet jeg ham.

22 Min hånd skal holde ham oppe, min arm skal gi ham styrke.

23 Fiender skal ikke overliste ham, nidinger skal ikke kue ham.

24 Hans motstandere –knuser jeg foran ham,

dem som hater ham, –slår jeg ned.

25 Trofast og god –vil jeg være mot ham,

i mitt navn –skal han få større kraft.

26 Jeg lar hans velde nå til havet, hans makt til elvene i øst.

27 Han skal rope til meg: –Du er min far,

min Gud –og min frelsende klippe.

28 Ja, jeg gjør ham –til min førstefødte,

den høyeste blant kongene –på jorden.

29 Min troskap mot ham –bevarer jeg for evig,

min pakt med ham –skal stå ved lag.

30 Hans ætt vil jeg alltid –holde oppe, hans trone –så lenge himmelen er til.

31 Dersom hans sønner –forlater min lov

og ikke vandrer etter mine bud,

32 hvis de ringeakter –mine forskrifter

og ikke holder mine påbud,

33 da straffer jeg dem –med riset for deres overtredelser, med slag for deres misgjerning.

34 Men min miskunn –tar jeg ikke fra ham,

min trofasthet svikter jeg ikke.

35 Jeg vil ikke vanhellige min pakt
og ikke endre det jeg har talt.

36 En gang sverget jeg –ved min
hellighet,
og jeg vil ikke lyve for David.

37 Hans ætt skal alltid leve;
hans trone skal bestå –for mitt åsyn
så lenge solen er til.

38 Den skal vare evig som månen,
det trofaste vitne i skyen.» Sela

39 Men nå har du støtt –din salvede
bort,
forkastet ham i din vrede.

40 Du har opphevet –pakten med din
tjener,
vanæret hans krone –og trådt den i
støvet.

41 Du har revet ned –alle hans murer
og lagt hans borger i grus.

42 De plyndrer ham, –alle som går
forbi,
han er blitt til spott –for sine
granner.

43 Du har gitt hans fiender styrke
og gledet alle hans motstandere.

44 Ja, hans kvasse sverd –har du
trukket tilbake,
du holdt ham ikke oppe –i striden.

45 Du har gjort ende på hans glans
og veltet hans trone til jorden.

46 Du har forkortet –hans ungdoms
dager
og dekket ham med skam. Sela

47 Hvor lenge, Herre? –Vil du skjule
deg for alltid?
Hvor lenge skal din harme –flamme
som ild?

48 Kom i hu –hvor kort min livstid er!
Hvor forgjengelige de er,
alle menneskene du har skapt!

49 Hvor finnes den mann –som ikke
må dø,
som kan berge seg –fra dødsrikets
vold? Sela

50 Hvor blir det av de gjerninger,
–Herre,
som du før har vist oss –i din nåde,
og som du med ed
lovte David i din trofasthet?

51 Herre, –tenk på din tjeners
vanære!
Folkenes spott må jeg tåle.

52 For dine fiender håner, Herre,
de håner din salvede, –hvor han går.
*

53 Lovet være Herren til evig tid!
–Amen, amen.

98

Bryt ut i jubel og lovsang!

1 En salme.
Syng en ny sang for Herren,
for han har gjort under.

Hans høyre hånd –har gitt ham seier,
hans hellige arm –har hjulpet ham.

2 Herren har gjort sin frelse kjent
og vist sin rettferd for folkene.

3 Han kommer i hu sin godhet
og sin trofasthet mot Israels ætt.
Alle folk på jorden har sett
frelsen fra vår Gud.

4 La hyllingsrop lyde for Herren, –hele
jorden!
Bryt ut i jubel og lovsang!

5 Syng og spill på lyre for Herren,
spill på lyre, mens sangen toner!

6 La hyllingsrop lyde for Herren, –som
er konge,
til klangen av trompeter –og horn!

7 Havet og alt som er i det, –skal
bruse,
jorden og de som bor på den.

8 Elvene skal klappe i hendene,
og fjellene skal juble i kor.

9 De skal juble for Herren,
for han kommer –og skal dømme
jorden.
Han skal dømme verden –med
rettferd
og folkene med rettvishet.

107

Herrens hjelp i nøden

1 Pris Herren, for han er god,
hans miskunn varer til evig tid!

2 Så skal de si, –de som Herren
forløste,
de som han løste ut av nøden

3 og førte sammen fra andre land,
fra øst og vest, fra nord og sør.

4 Noen fór vill –i ørken og på steppe;
de fant ikke vei –til en by de kunne
bo i.

5 De var sultne og tørste
og hadde ikke kraft i sin sjel.

6 Da ropte de i sin nød til Herren,
og han berget dem ut –av
trengslene.

7 Han førte dem på den rette vei,
så de kom til en by –de kunne bo i.

8 De skal takke Herren –for hans
miskunn,
at han gjør under –for menneskene,

9 at han slokker –deres brennende
tørst
og metter de sultne –med det som
godt er.

10 Noen satt i stummende mørke,
hjelpeløse, lenket i jern,

11 fordi de hadde stått –Guds ord
imot
og foraktet Den Høyestes råd.

12 Deres hjerter var tynget –av møye;
de snublet, –og det var ingen som
hjalp.

13 Da ropte de i sin nød til Herren,

og han frelste dem ut –av
trengslene.
14 Han førte dem ut –av stummende
mørke
og slet deres lenker i stykker.
15 De skal takke Herren –for hans
miskunn,
at han gjør under –for menneskene,
16 at han sprenger bronseporter
og slår bommer av jern –i stykker.
17 Noen ble dårer –ved sin syndige
ferd,
de fikk lide –for sine misgjerninger.
18 All slags mat fikk de avsky for,
de kom like til dødens porter.
19 Da ropte de i sin nød til Herren,
og han frelste dem ut –av
trengslene.
20 Han sendte sitt ord –og leget dem
og fridde dem fra graven.
21 De skal takke Herren –for hans
miskunn,
at han gjør under –for menneskene.
22 De skal bære fram takkoffer,
og fortelle med fryd –om hans
gjerninger.
23 Noen drog ut på havet –med skip,
drev handel på store hav.
24 De fikk se Herrens gjerninger,
hans underverk ute på dypet.
25 Han bød, og det blåste opp –til
uvær,
havets bølger gikk høye.

26 De steg mot himmelen, –sank i
dypet,
så folk mistet motet i nøden.
27 De tumlet og ravet som drukne,
var helt fra sans og samling.
28 Da ropte de i sin nød til Herren,
og han førte dem ut –av trengslene.
29 Han fikk stormen til å stilne,
havets bølger falt til ro.
30 Glade ble de da det stilnet;
han førte dem –til den havn de
ønsket.
31 De skal takke Herren –for hans
miskunn,
at han gjør under –for menneskene.
32 De skal lovsynge ham –i folkets
forsamling
og prise ham –i kretsen av de eldste.
33 Han gjorde elver til ødemark,
vannrike kilder –til tørstende land
34 og fruktbar jord –til saltholdig
ørken;
for de som bodde der, var onde.
35 Han gjorde ødemark –til sivgrodd
tjern
og det tørre land til kildevell.
36 Der lot han de sultende –slå seg
ned,
de fikk grunnlegge en by å bo i.
37 De sådde åkrene til, –plantet
vintrær
og høstet frukten og grøden.
38 Han velsignet folket; –det ble

tallrikt,
og han lot det ikke mangle fe.
39 Men siden minket de i tall;
de ble bøyd og tynget
av ulykke og sorg.
40 Han øste ringeakt –ut over
stormenn,
og lot dem gå vill –i veiløst øde,
41 men løftet de fattige –opp av
armod
og gjorde deres slekter –til en tallrik
flokk.
42 De oppriktige ser det, –og gleder
seg,
men all ondskap –må lukke sin
munn.
43 Den som er vis, –skal merke seg
dette
og akte –på Herrens velgjerninger.

96

Syng en ny sang for Herren!

1 Syng en ny sang for Herren!
Hele jorden, syng for ham!
2 Syng for Herren, –pris hans navn,
forkynn fra dag til dag –hans frelse!
3 Fortell blant folkeslag –om hans
herlighet,
blant alle folk om hans under!
4 Ja, stor og høylovet er Herren,

mer fryktinngytende –enn alle
guder.
5 Alle folkenes guder –er ingenting
verd.
Det var Herren –som skapte
himmelen.
6 Høyhet og herlighet –er foran ham,
det er makt og prakt –i hans tempel.
7 Gi Herren ære og makt,
gi ham ære og makt, –alle
folkestammer!
8 Gi Herren den ære –hans navn skal
ha,
kom med offergaver –til hans
tempelgårder!
9 Bøy dere ned for Herren
og tilbe ham i hellig skrud!
Skjelv for hans åsyn, –hele jorden!
10 Fortell blant folkene: –Herren er
konge;
fast står verden, –den kan ikke
rokkes.
Han dømmer folkene –med rettferd.
11 Himmelen skal glede seg, –jorden
skal juble,
havet og alt som er i det, –skal
bruse.
12 Marken og alt det den bærer, –skal
juble,
hvert tre i skogen skal rope –av fryd.
13 De skal rope for Herren, –han som
kommer;
han kommer –for å dømme jorden.

Han skal dømme verden –med
rettferd
og styre folkene med troskap.